

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของช่องแคบมะละกาที่ประกอบด้วยเขตทางทะเลคือทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่องและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ส่งผลให้การกระทำผิดต่อเรือสามารถเกิดการกระทำอันเป็นการปล้นเรือโดยใช้อาวุธและการกระทำอันเป็นโจรสลัดขึ้นภายในช่องแคบมะละกา ในการบังคับใช้กฎหมายจึงมีความแตกต่างกันไปตามประเภทของการกระทำผิด กรณีที่เกิดการปล้นเรือโดยใช้อาวุธขึ้นในทะเลอาณาเขตของรัฐใด รัฐนั้นย่อมสามารถบังคับใช้กฎหมายเหนือการกระทำผิดที่เกิดขึ้นซึ่งกฎหมายที่นำมาใช้บังคับนั้นคือกฎหมายภายในของรัฐ และในกรณีที่เกิดการกระทำอันเป็นโจรสลัดขึ้นกฎหมายที่นำมาบังคับใช้คือกฎหมายระหว่างประเทศคืออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ซึ่งในการดำเนินกระบวนการวิธีพิจารณาคดีกับผู้กระทำผิดต้องอาศัยกฎหมายภายในของรัฐประกอบกัน ซึ่งเป็นปัญหาในการปราบปรามโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกาเนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวกับโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบแต่ละรัฐมีความแตกต่างกันไม่เป็นไปในทางเดียวกันจึงเป็นอุปสรรคในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด เนื่องจากปัญหาการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือส่งผลกระทบต่อเส้นทางการเดินทะเลที่สำคัญของโลกอย่างช่องแคบมะละกาและจากลักษณะของการกระทำผิดที่ส่งผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องเช่นเจ้าของเรือ เจ้าของสินค้าที่อยู่บนเรือ ลูกเรือ และบริษัทการเดินเรือ ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐต่างๆให้ความสนใจ โดยในการที่จะจัดการกับปัญหาการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธต้องนำเอากฎหมายที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา ได้แก่ หลักกฎหมายในเรื่องการกระทำอันเป็นโจรสลัดที่ปรากฏในอนุสัญญาว่าด้วยทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง ทำ ณ กรุงเจนีวา ค.ศ. 1958 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

แต่จากการศึกษาทำให้ทราบถึงอุปสรรคในการใช้กฎหมายดังกล่าวกับการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกา จากลักษณะการเกิดการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขตซึ่งไม่อยู่ในขอบเขตของการกระทำอันเป็นโจรสลัดที่กำหนดในอนุสัญญาทั้งสองฉบับ โดยมีความตกลงระหว่างประเทศกำหนดถึงการกระทำผิดที่เกิดขึ้นว่าเป็นการปล้นเรือโดยใช้อาวุธเพื่อให้มีความครอบคลุมการกระทำผิดที่เกิดขึ้นนอกเหนือที่กฎหมายกำหนดถึงการกระทำอันเป็นโจรสลัด แต่เนื่องจากการปล้นเรือโดยใช้อาวุธไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการปล้นเรื่อนั้นจึงต้องใช้กฎหมายภายในของรัฐที่การกระทำผิดเกิดขึ้น จาก

การศึกษาพบว่า มีอนุสัญญาระหว่างประเทศอีกฉบับที่กำหนดถึงการกระทำที่ผิดกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินทะเลคืออนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการกระทำที่ผิดกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินเรือ ค.ศ. 1988 ที่มีความครอบคลุมการกระทำผิดต่อเรือที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกาซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการทำให้กฎหมายการป้องกันและการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธเป็นไปในทางเดียวกัน แต่เนื่องจากรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบมีเพียงประเทศสิงคโปร์เท่านั้นที่ลงนามอนุสัญญาฉบับนี้ ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงไม่สามารถนำมาใช้ในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกา กล่าวโดยสรุป คือกลไกทางกฎหมายทั้งกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในของรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้างในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ ดังนั้นในการที่จะป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือจึงต้องอาศัยกลไกอื่นเข้าช่วยจัดการกับปัญหาดังกล่าว ได้แก่ กลไกทางด้านความร่วมมือ

ความร่วมมือที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกาในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธมีกรอบความร่วมมือในด้านต่างๆ ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธในช่องแคบมะละกา โดยเรือจะต้องรายงานเหตุการณ์การโจมตีเรือไปยังศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่รับผิดชอบในบริเวณนั้นซึ่งจะได้มีการแจ้งเตือนภัยแก่เรือที่อยู่บริเวณใกล้เคียง โดยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้นหน่วยงานที่ผิดชอบจะเก็บรวบรวมสถิติการกระทำผิดที่เกิดขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธต่อไป สำหรับในกรอบการปฏิบัติการทางทหารนั้นเป็นการร่วมกันลาดตระเวนทั้งทางทะเลและทางอากาศเพื่อรักษาความปลอดภัยในช่องแคบมะละกาซึ่งประกอบด้วย การลาดตระเวนร่วมกันในหลายระดับทั้งระดับทวีปาคี ไตรภาคีและพหุภาคี การลาดตระเวนร่วมกันนี้เป็นการป้องปรามมิให้ผู้กระทำผิดสบโอกาสที่จะโจมตีเรือที่แล่นผ่านช่องแคบมะละกาได้ ทั้งอาจให้ความช่วยเหลือเรือที่ประสบเหตุได้รวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ยังมีกรอบความร่วมมือที่เป็นการช่วยสร้างศักยภาพให้แก่รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบในการรักษาความปลอดภัยภายในช่องแคบมะละกา เช่นการฝึก ร่วมกันในการจำลองสถานการณ์ที่เกิดการโจมตีเรือขึ้น การให้การสนับสนุนทางการเงินและยุทธโศปกรณ์ที่ใช้ในการรักษาความปลอดภัยในช่องแคบมะละกา และความร่วมมือด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบในการรักษาความปลอดภัยในช่องแคบมะละกา

นอกจากนี้เมื่อศึกษาถึงกรณีความร่วมมือในการปราบปรามโจรสลัดที่เกิดขึ้นในโซมาเลียได้เกิดมิติใหม่ของความร่วมมือคือ การปฏิบัติการร่วมกันในทะเลอาณาเขตของรัฐอื่นเมื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัญหาการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือในช่องแคบมะละกา กับปัญหาการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือในโซมาเลียนั้นเห็นว่ามี ความแตกต่างกันคือ

(1) ความสามารถของรัฐชายฝั่ง โดยในประเทศโซมาเลียเองนั้นประสบปัญหาการเมืองภายในไม่มีเสถียรภาพทำให้ไม่มีความสามารถในการปราบปรามโจรสลัดและการปล้นเรือที่เกิดขึ้นในอาณาเขตของตนได้ จึงทำให้ปัญหาที่ความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงรัฐชายฝั่งที่ใกล้เคียงอย่างเยเมนเองก็ไม่มีศักยภาพในการปราบปรามโจรสลัดและการปล้นเรือเช่นกัน เมื่อเทียบกับรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบมะละกาทั้งสามแล้วเห็นว่ารัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบมีความพยายามอย่างมากที่จะป้องกันและปราบปรามปัญหาโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ ทั้งในการปฏิบัติการทางทหารในทะเลอาณาเขตของตน และความร่วมมือในรูปแบบต่างๆระหว่างกัน รวมถึงการจัดเวทีการประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไข

(2) ในบริบททางพื้นที่ของโซมาเลียที่เป็นชายฝั่งที่มีความยาวถึง 4000 กิโลเมตร และลักษณะที่เป็นทะเลเปิด จึงทำให้มีพื้นที่มาก จึงยากแก่การตรวจตราดูแล เมื่อเทียบกับช่องแคบมะละกา ซึ่งมีลักษณะเป็นช่องแคบ โดยที่บางส่วนมีความแคบมาก และในบางส่วนที่มีความกว้าง แต่ก็กว้างไม่มากนัก ในการที่รัฐอื่นจะนำกองกำลังเข้ามาในช่องแคบมะละกา ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐชายฝั่ง

(3) สำหรับรัฐชายฝั่งที่อยู่ติดกับโซมาเลียอันได้แก่เยเมนเองก็ประสบปัญหาทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ทั้งกองทัพเรือก็ขาดแคลนยุทธปัจจัยในการลาดตระเวนตรวจตรา เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐที่มีความใกล้ชิดกับช่องแคบ อันได้แก่ประเทศไทยและประเทศอินเดีย ต่างมีศักยภาพในการที่จะร่วมมือกับรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบในการป้องกันและปราบปรามโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ

จึงเห็นได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับโซมาเลียนั้นไม่สามารถที่จะจัดการได้โดยโซมาเลียเองและประเทศเพื่อนบ้าน สหประชาชาติจึงต้องนำกองกำลังเข้าไปช่วยเหลือเพื่อเป็นการรักษาความสงบจากการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือ การที่จะนำรูปแบบของการร่วมมือที่เกิดขึ้นในโซมาเลียในการที่ให้กองกำลังเข้าไปรักษาความสงบในทะเลอาณาเขตนั้นเห็นว่าจะไม่เหมาะสมอย่างยิ่งกับช่องแคบมะละกา เนื่องจากรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบมะละกายังคงมีศักยภาพในการป้องกันและปราบปรามโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ แต่หากในอนาคตที่รัฐที่อยู่ติดกับ

ช่องแคบได้ใช้ความพยายามอย่างสูงสุดในการรักษาความปลอดภัยของช่องแคบแล้ว แต่เหตุการณ์โจรสลัดและการปล้นเรือยังทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ อาจต้องมีการพิจารณานำเอา รูปแบบความร่วมมือที่ใช้กับกรณีของโซมาเลียมาใช้กับช่องแคบมะละกาเช่นกัน แต่ยังคงต้อง ศึกษาถึงผลดีและผลเสียของรูปแบบความร่วมมือที่เกิดขึ้นถ้าจะต้องนำเอามาใช้กับกรณีของช่อง แคบมะละกาต่อไป

นอกจากความร่วมมือในกรอบต่างๆ แล้วในระดับองค์ระหว่างประเทศได้ ตระหนักถึงปัญหาการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือที่เกิดขึ้นในบริเวณช่องแคบมะละกา เช่น องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ ได้ออกคำแนะนำข้อเสนอแนะรัฐบาลเพื่อป้องกันและ ปรามปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ และแนวทางการป้องกันและ ปรามปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ ของเจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ กับตันเรือ และลูกเรือ ซึ่งเป็นการวางกรอบการปฏิบัติให้แก่รัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ในการ ป้องกันและปรามปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธที่เป็นประโยชน์ ในทางปฏิบัติแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุปได้ว่ามาตรการทางกฎหมายที่มีผลบังคับบริเวณช่องแคบใน ปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกาได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงต้อง อาศัยความร่วมมือทั้งในระดับระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคเพื่อแก้ไขปัญหาในการป้องกัน และปรามปรามการกระทำโจรสลัดและการปล้นเรือที่เกิดขึ้นในช่องแคบมะละกา

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐชายฝั่ง

1.1 ในประเด็นด้านการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้กฎหมายที่มีความครอบคลุมปัญหาการ กระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือในช่องแคบมะละกามีผลบังคับให้มีความเป็นเอกภาพ รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบที่เหลืออีกสองประเทศคือมาเลเซียและอินโดนีเซียลงนามเป็นภาคี อนุสัญญาเพื่อปรามปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายและความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988 การกระทำผิดที่เกิดขึ้นในบริเวณช่องแคบมะละกาจะเป็นการกระทำอัน มิชอบด้วยกฎหมายและความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลตามที่อนุสัญญาเพื่อ ปรามปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายและความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 กำหนด เมื่อรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบทั้งสามประเทศเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้

ยอมก่อให้เกิดพันธกรณีต่างๆในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแก่ผู้ที่กระทำความผิด รวมทั้งการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพื่อรับรองว่าผู้กระทำความผิดจะได้รับการลงโทษ

1.2 ในประเด็นเรื่องความจริงจ้งในการแก้ปัญหของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบมะละกาบางรัฐควรมีความจริงจ้งในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการปล้นเรือที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจของตน ทั้งในรูปแบบการบัญญัติกฎหมายที่กำหนดถึงการกระทำผิดที่ชัดเจนและการดำเนินงานของหน่วยงานบังคับทางกฎหมายในการปราบปรามการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจของตน

1.3 ในการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธของรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบและรัฐต่างๆควรพิจารณาข้อเสนอแนะรัฐบาลเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธที่ออกโดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของรัฐ

2. รัฐผู้ใช้ช่องแคบ

2.1 ในการแก้ปัญหโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธรัฐเพียงลำพังรัฐใดรัฐหนึ่งไม่สามารถที่จะแก้ปัญหโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธในช่องแคบมะละกาได้แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาร่วมกันของประชาชาติ ดังนั้นในการที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวต้องการความร่วมมือระดับภูมิภาคระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและระหว่างรัฐบาลด้วยกัน

2.2 ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธนั้นยังคงมีอุปสรรคบางประการ คือในการดำเนินการต่างๆเพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในช่องแคบมะละกามีค่าใช้จ่ายจำนวนมากที่จำเป็นในการดำเนินการต่างๆ เช่นการลาดตระเวนทางอากาศหรือการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เช่นการนำเอาระบบเรดาร์ตรวจตราตลอดช่องแคบมะละกา หากจะปล่อยให้มีความรับผิดชอบของประเทศที่ดำเนินการรักษาความปลอดภัยในช่องแคบมะละกาเพียงอย่างเดียวยอมก่อให้เกิดภาระแก่รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบ ดังนั้นรัฐผู้ใช้ช่องแคบทั้งหลายที่ได้รับประโยชน์จากความปลอดภัยในการเดินเรือในช่องแคบมะละกาควรมีส่วนร่วมในการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่รับทั้งสามที่ดำเนินงานรักษาความปลอดภัยในช่องแคบมะละกา การเดินเรือผ่านช่องแคบมะละกานั้นตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศสำหรับช่องแคบที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศนั้นเรือทุกลำมีสิทธิผ่านช่องแคบดังกล่าวโดยเสรี ดังนั้นการเดินเรือผ่านช่องแคบมะละกาซึ่งเป็นช่องแคบที่ใช้ในการเดินเรือระหว่างประเทศ เรือทุกลำสามารถสัญจรผ่านได้โดยมีเพียงหน้าที่บาง

ประการที่กฎหมายกำหนด แต่กฎหมายมิได้กำหนดถึงการเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินเรือผ่านช่องแคบดังกล่าว แต่เนื่องจากความปลอดภัยของช่องแคบมะละกานอกจากจะส่งผลโดยตรงต่อรัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบทั้ง 3 ประเทศยังส่งผลต่อประเทศที่ใช้ช่องแคบดังกล่าวในการขนส่งสินค้า เพราะในกรณีที่มีอุปสรรคที่เกิดจากภัยคุกคามของการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธเกิดขึ้นบริเวณช่องแคบมะละกา ย่อมส่งผลกระทบต่อเรือสินค้าที่ใช้ช่องแคบอยู่ในขณะนั้น เช่น กรณีเกิดการปล้นเรือขึ้นเรือทุกลำที่ใช้ช่องแคบอยู่นั้นจะได้รับการแจ้งเตือนจากสถานีชายฝั่งที่อยู่ใกล้เคียงให้หลีกเลี่ยงบริเวณที่มีการเกิดการกระทำผิด ดังนั้นเรือจึงต้องแล่นอ้อมเพื่อหลีกเลี่ยงไปจากเส้นทางเดิมที่เกิดการกระทำผิดขึ้นเพื่อความปลอดภัยของเรือเองทำให้เสียเวลาในการขนส่งซึ่งย่อมมีผลกระทบต่อเจ้าของเรือ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้านั้น ดังนั้นการที่เจ้าของเรือ ประชาคมการเดินทางเรือและประเทศต่างๆที่พึ่งพาอาศัยการขนส่งสินค้าผ่านช่องแคบนี้ควรให้การสนับสนุนทางการเงินและเทคโนโลยีต่างๆเท่าที่จะเป็นไปได้แก่รัฐที่อยู่ติดกับช่องแคบทั้ง 3 เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการรักษาความปลอดภัยแก่ช่องแคบมะละกา เมื่อช่องแคบมะละกามีความปลอดภัยมากขึ้นย่อมส่งผลดีต่อรัฐที่ใช้ช่องแคบและผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน

2.3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเดินเรือควรปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ ของเจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ กับต้นเรือ และลูกเรือที่ออกโดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของรัฐ ซึ่งเป็นการวางกรอบการปฏิบัติให้แก่อรัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธที่เป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. เรือ

3.1 เรือทุกลำควรปฏิบัติตามคำแนะนำที่ออกโดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ ในการที่จะป้องกันการกระทำอันเป็นโจรสลัดและการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ

3.2 ในกรณีที่เรือที่อยู่ใกล้เคียงเรือประสบเหตุการณ์กระทำอันเป็นโจรสลัดหรือการปล้นเรือโดยใช้อาวุธ ให้เรือลำดังกล่าวรายงานเหตุการณ์ไปยังศูนย์รับรายงานที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อให้ศูนย์ประสานงานให้การช่วยเหลือที่ตกเป็นเหยื่อต่อไป

3.3 ควรมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการติดตามเรือมาใช้ในเรือเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น เพื่อใช้กรณีติดตามเรือที่ถูกยึดไปเพื่อจะได้ทราบถึงตำแหน่งของเรือ

3.4 ควรมีการฝึกฝนลูกเรือให้มีความกระตือรือร้นในการระมัดระวังการโจมตีที่จะเกิดขึ้นในขณะที่เรือแล่นเข้ามายังช่องแคบมะละกา เนื่องจากในการแล่นผ่านช่องแคบมะละกาในบางส่วนของแคบเรือต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมาก ทำให้ลูกเรือทั้งหมดมุ่งความสนใจไปยังการเดินทางเรือ ไม่มีลูกเรือที่คอยระมัดภัยจากการโจมตีของโจรสลัดและโจรปล้นเรือ ดังนั้นในการที่เรือจะแล่นเข้าไปในส่วนที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการเดินเรือสูง ลูกเรือควรตรวจสอบทางเข้าออกเรือทุกด้านให้ปิดให้มิดชิด เพื่อป้องกันการโจมตีเรือ

3.5 เรือควรติดตั้งปืนแรงดันน้ำ เพื่อใช้เป็นอาวุธในการตอบโต้เรือโจรสลัดหรือเรือของโจรปล้นเรือที่จะเข้ามาโจมตีเรือ เพราะปืนแรงดันน้ำสามารถทำให้เครื่องยนต์ของเรือของผู้กระทำผิดใช้การไม่ได้